

Sprawozdanie

Komisji petycyjnej o petycyach stowarzyszeń wzajemnej pomocy dyaków gr. kat. dyecezyj przemyskiej i stanisławowskiej, o poprawę ich bytu materialnego w drodze miany ustawy konkurencyjnej z roku 1866.

Wysoki Sejmie!

Dwa stowarzyszenia wzajemnej pomocy dyaków gr. kat. dyecezyj przemyskiej i stanisławowskiej, ponowiły w tym roku podania do Wysokiego Sejmu, w których upraszają o zmianę §. 12. ustawy o konkurencyi parafialnej z roku 1866 w przypuszczeniu, iż wpłynęłoby to na poprawę ich bytu materialnego. Mianowicie życzą sobie petenci, ażeby ustawą unormowaną została nominalna płaca dyaków gotówką na 120 zł. rocznie.

W motywach obu tych jednobrzmiących petycyj znajduje się ustęp, w którym powiedziano, że dyacy domagają się tylko „zrównania” ich płac z poborami, jakie normować ma §. 12. ustawy konkurencyjnej z roku 1866 dla organistów rz. kat. obrządku, że więc chodzi poniekąd o uchylenie jakiejś krzywdy, którą ponosić muszą dyacy w obec bardziej niby przez ustawę protegowanych organistów rz. k. obrządku.

Lecz ani w 12. paragrafie ani w ogóle w całej ustawie nie ma mowy o oznaczeniu wysokości plac organistów. Jeżeli przeto dyacy gr. k. dyecezyj Przemyskiej i Stanisławowskiej przypuszczają że ustawa ich tylko pomija, oznaczając natomiast minimalne place dla organistów rz. k. obrządku, to są w błąd wprowadzeni

W obec tego stanu rzeczy nasuwałby się wniosek, zalecający proste przejście do porządku dziennego nad obu temi petycyami.

Komisya petycyjna sądzi jednak, iż byłoby wskazaniem, ażeby Wydział krajowy w opowiedzi na owe petycyce sprostował zawarte w nich mylne twierdzenie, jakoby §. 12. ustawy konkurencyjnej z r. 1866 normował place organistów rz. k. obrządku z krzywdą dla dyaków gr. k. obrządku.

W tej myśli Komisya petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyce Towarzystw wzajemnej pomocy dyaków gr. k. dyecezyj Przemyskiej i Stanisławowskiej o poprawę ich bytu materialnego w drodze zmiany §. 12. ustawy o konkurencyi parafialnej odstępuje się Wydziałowi krajowemu do odpowiedniego załatwienia.

Lwów, 22. stycznia 1894.

Przewodniczący:

Klemensiewicz.

Sprawozdawca:

T. Merunowicz.

